

Viatgera d'una estrella

Anna enyorava la lluna, les estrelles la il·luminaven; peus en terra, ulls als núvols. Filla xicoteta de família humil, els seus germans grans havien pogut volar tant alt com el seu ànim els va permetre, enginyer i arquitecte, ambdós dissenyaven el camí, construïen el futur.

El temps arribava, un immens univers per explorar. Cada dia amb la seua nit, Anna somiava ser astronauta; quina meravellosa paraula: navegant i viatgera d'una estrella!

Però, el món ja havia decidit per Anna: «Les dones no poden volar i si volen, les ales els hauran de tallar».

- A casa, queda't a casa!- li varen dir.

- No! Fora m'espera el meu espai, meu i de totes les persones, homes i dones, que ens ajuden cada dia a iniciar el vol.